

nr. 36 130 van 17 december 2009 in de zaak RvV X / II	
In zake:	1. X In haar eigen naam en in naam van haar minderjarige kinderen 2. X 3. X
	Gekozen woonplaats ten kantore van advocaat X X
	tegen: de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in naam van haar minderjarige kinderen, X en X, op 12 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 20 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt alsook van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) dat krachtens deze beslissing werd afgeleverd, waarvan kennis is gegeven op 19 mei 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. ISHAQR, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 17 maart 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet 5 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2 Op 20 april 2009 wordt door de gemachtigde van de minister de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 mei 2009. Dit is de eerste

bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(..).in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene een werkaanbieding heeft, haar oudste kind naar school gaat, Frans en Nederlands zou spreken, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art.9 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wetten van 15.09.2006 en 27.12.2006.

Het feit dat haar oudste kind hier naar school gaat kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs dat niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Bovendien heeft betrokkene het schoolbezoek van haar kind doelbewust laten plaatsvinden in illegaal verblijf. Daarbij komt nog dat kinderen jonger dan 6 jaar niet schoolplichtig zijn in België (arrest Raad van State van 11.03.2003 nr. 116.916).

Tevens werd de aanvraag van haar echtgenoot A.H. onontvankelijk beslist.

Verder verklaart betrokkene dat gelet op de onderscheiden nationaliteiten van haar en haar man het praktisch zeer moeilijk zou zijn om respectievelijk de aanvragen in te dienen in het land van herkomst. Zij dienen contact op te nemen met de respectievelijke ambassades. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat zij daar niet in staat toe is.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: de vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf in te dienen.(...)”

1.3 Tevens wordt aan de verzoekende partij op 19 mei 2009 het bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(..).Reden van de beslissing:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al. 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen omdat omtrent het meest essentiële element in de eerste bestreden beslissing met geen woord wordt gerept, dat het hoofdargument dat door de verzoekende partij werd ingeroepen, immers het feit dat de echtgenoot van verzoekster momenteel opgesloten zit in de gevangenis te Brugge, waardoor de verzoekende partij zich onmogelijk naar het land van herkomst kan begeven zonder de gezinseenheid compleet te ontwrichten.

2.2 In haar nota met opmerkingen zet de verwerende partij het volgende uiteen:

“(…)• Betreffende een eerste middel van verzoekende partij

In een eerste middel houdt verzoekster een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheids-beginsel.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing (deels) weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te haren of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (ef wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass, 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St 1993, z.p. Antwerpen 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

‘De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene een werkaanbieding heeft, haar oudste kind naar school gaat, Frans en Nederlands zou spreken, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art.9 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wetten van 15.09.2006 en 27.12.2006.

Het feit dat haar oudste kind hier naar school gaat kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs dat niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Bovendien heeft betrokkene het schoolbezoek van haar kind doelbewust laten plaatsvinden in illegaal verblijf. Daarbij komt nog dat kinderen jonger dan 6 jaar niet schoolplichtig zijn in België (arrest Raad van State van 11.03.2003 nr. 116.916).

Tevens werd de aanvraag van haar echtgenoot A.H. onontvankelijk beslist.

Verder verklaart betrokkene dat gelet op de onderscheiden nationaliteiten van haar en haar man het praktisch zeer moeilijk zou zijn om respectievelijk de aanvragen in te dienen in het land van herkomst. Zij dienen contact op te nemen met de respectievelijke ambassades. Betrokkene legt geen bewijzen

voor dat zij daar niet in staat toe is.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: de vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf in te dienen.'

Deze vermeldingen laten verzoekster toe om te achterhalen om welke redenen haar aanvraag tot verblijfsmachtiging door de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid onontvankelijk wordt geacht, zodat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsplicht wordt beoogd.

Immers, nu zij o.b.v. de in de bestreden beslissing opgenomen overwegingen weet dat de door haar in het kader van hun aanvraag tot verblijfsmachtiging aangebrachte gegevens door het bestuur niet als buitengewone omstandigheden als bedoeld in de daarin vermelde wetsbepaling worden aangezien en dat dit aan de basis ligt van het als onontvankelijk beschouwen van die aanvraag, moet verzoekster worden geacht voldoende te zijn ingelicht om zich te kunnen realiseren dat zij tegen de te hunnen opzichte genomen beslissing kan opkomen door aan te tonen dat de daarin tot uitdrukking gebrachte motieven juridisch niet opgaan wat in casu concreet wil zeggen, door aan te tonen dat het niet opgaat de voormelde omstandigheden niet te beschouwen als zijnde buitengewoon als bedoeld in art. 9bis van de voornoemde wet dd. 15.12.1980.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

De beschouwingen van de verzoekende partij zijn niet meer zijn dan ongestaafde, vage en niet ernstige beweringen, en kunnen niet worden aangenomen.

Door de gemachtigde werd op afdoende wijze gemotiveerd op alle door verzoekster in haar aanvraag aangehaalde elementen.

Verzoekster houdt voor dat in de bestreden beslissing niet wordt geantwoord waar zij in haar aanvraag opwerpt dat 'in het kader van het bewaren van de gezinseenheid het voor zijn echtgenote volstrekt onmogelijk is om de aanvraag in haar thuisland Marokko in te dienen'.

Verzoekster haar beschouwingen kunnen niet overtuigen.

Door de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid wordt geheel terecht geantwoord dat 'de aanvraag van haar echtgenoot A.H. onontvankelijk werd beslist'.

Deze vermelding volstaat om een afdoende antwoord te bieden op het door verzoekster in haar aanvraag opgeworpen gegeven dat het 'in het kader van het bewaren van de gezinseenheid het voor zijn echtgenote volstrekt onmogelijk is om de aanvraag in haar thuisland Marokko in te dienen'.

Immers, door de onontvankelijkheidsbeslissing t.a.v. de echtgenoot van verzoekster wordt beslist dat:

- De omstandigheid dat hij in de gevangenis zit niet aanzien kan worden als een buitengewone omstandigheid,*
- Hij bij zijn vrijlating zich naar zijn land van herkomst kan begeven om de aanvraag in te dienen*

In hoofde van dhr. A.H. zijn aldus geen buitengewone omstandigheden aanwezig die het hem verhinderen zijn verblijfsaanvraag in te dienen volgens de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Dit blijkt eveneens uit het administratief dossier van verzoekster.

Verzoekster kan zich dan ook niet beroepen op 'het feit dat de echtgenoot van verzoekster momenteel zit

opgesloten in de gevangenis te Brugge', als buitengewone omstandigheid waardoor zij haar verblijfsaanvraag niet in hun land van herkomst Marokko kan indienen.

Inmiddels werd t.a.v. de echtgenoot van verzoekster een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen dat in werking treedt vanaf de datum van invrijheidstelling van betrokkene.

Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoekster haar aanvraag dd. 17.03.09 weinig gespecificeerd is omtrent de gevangenisstraf van de echtgenote van verzoeker of de eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling.

Nergens blijkt dat de bestreden beslissing noch wat de feiten, noch wat de beslissing zelf betreft, in strijd kan worden geacht met het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster haar beschouwingen kunnen aan voormelde motieven geen afbreuk doen.

Verzoekster dient uiteraard de in de Vreemdelingenwet voorziene wegen te volgen; zij kan niet dienstig anders voorhouden.

De uiteenzetting van verzoekster kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwijking van de macht inhouden.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen. (...)"

2.3 In haar repliekmemoire stelt de verzoekende partij dat zij uit de eerste bestreden beslissing op geen enkele wijze kan afleiden waarom het principaal argument dat nopens de ontvankelijkheid van het verzoek tot regularisatie artikel 9bis van de Vreemdelingenwet naar voor geschoven werd niet in overweging werd genomen, dat de bestreden beslissing dan wel werd gemotiveerd, doch geenszins genoegzaam of afdoende zoals de verwerende partij ten onrechte voorhoudt, dat in de nota met opmerkingen uitvoerig wordt beargumenteerd waarom het verblijf van de echtgenoot van verzoekster in de gevangenis geen buitengewone omstandigheden uitmaakt die een aanvraag om machtiging tot verblijf in België zou verantwoorden, dat dit vijgen na Pasen zijn, en dat wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel was dat de detentie van de echtgenoot van verzoekster in casu geen buitengewone omstandigheden uitmaakt, hieromtrent een motivering diende te worden opgenomen in de eerste bestreden beslissing.

2.4 De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de onontvankelijkheid van de aanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfsplaats of de

plaats van oponthoud in het buitenland.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de eerste bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het eerste middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

2.5 Het hoofdmotief van de eerste bestreden beslissing bestaat erin dat de verzoekende partij geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of aan diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1° wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2° wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partij een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of haar aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

2.6 De vreemdeling moet in zijn aanvraag echter niet alleen klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen, hij dient ook de redenen op te geven waarom hij een machtiging wenst te bekomen om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. In de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 17 maart 2009 stelt de verzoekende partij o.a. dat *‘de heer H.A. zich gelet op de straf die hij uitzit in de gevangenis te Brugge echter in de volstrekte onmogelijkheid (bevindt) om zich naar Tunesië te begeven om aldaar een aanvraag in te dienen. In het kader van het bewaren van de gezinseenheid is het voor zijn echtgenote ook volstrekt onmogelijk om de aanvraag in haar thuisland Marokko in te dienen.’*

De eerste bestreden beslissing motiveert met betrekking tot de buitengewone omstandigheden aangehaald in de aanvraag om machtiging tot verblijf het volgende:

“(...) Het feit dat betrokkene een werkaanbieding heeft, haar oudste kind naar school gaat, Frans en Nederlands zou spreken, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art.9 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wetten van 15.09.2006 en 27.12.2006.

Het feit dat haar oudste kind hier naar school gaat kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs dat niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Bovendien heeft betrokkene het schoolbezoek van haar kind doelbewust laten plaatsvinden in illegaal verblijf. Daarbij komt nog dat kinderen jonger dan 6 jaar niet schoolplichtig zijn in België (arrest Raad van State van 11.03.2003 nr. 116.916).

Tevens werd de aanvraag van haar echtgenoot A. H. onontvankelijk beslist.

Verder verklaart betrokkene dat gelet op de onderscheiden nationaliteiten van haar en haar man het praktisch zeer moeilijk zou zijn om respectievelijk de aanvragen in te dienen in het land van herkomst. Zij dienen contact op te nemen met de respectievelijke ambassades. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat zij daar niet in staat toe is.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: de vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf in te dienen.(...)”

De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het aangevoerde argument, met name het feit dat de echtgenoot van verzoekster een straf uitzit in de gevangenis te Brugge en dat in het kader van het bewaren van de gezinseenheid het voor verzoekster volstrekt onmogelijk is om de aanvraag in haar thuisland Marokko in te dienen. De verwerende partij heeft zodoende niet alle elementen in overweging genomen.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat door de gemachtigde van de minister geheel terecht wordt geantwoord dat ‘de aanvraag van haar echtgenoot A.H. onontvankelijk werd beslist’; dat dit volstaat om een afdoende antwoord te bieden aangezien door de onontvankelijkheidsbeslissing t.a.v. de echtgenoot van verzoekster beslist wordt dat ‘de omstandigheid dat hij in de gevangenis zit niet aanzien kan worden als een buitengewone omstandigheid’ en dat ‘hij bij zijn vrijlating zich naar zijn land van herkomst kan begeven om de aanvraag in te dienen’; en dat in hoofde van dhr. A.H. aldus geen buitengewone omstandigheden aanwezig zijn die het hem verhinderen zijn verblijfsaanvraag in te dienen volgens de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, stelt de Raad vast dat deze argumentatie als een post factum opgestelde verantwoording beschouwd dient te worden. Deze post factum verantwoording kan het gebrek aan motivering van de beslissing zelf niet goedmaken. Deze post factum verantwoording vertoont immers niet een zodanige graad van vanzelfsprekendheid dat ze eigenlijk niet om een uitdrukkelijke verantwoording vraagt en bijgevolg kan aangenomen worden, ook al is ze in de beslissing zelf niet tot uitdrukking gebracht (RvS 30 september 1997, nr. 68.487). In deze omstandigheden voert de verzoekende partij terecht aan dat de bestreden beslissing niet afdoende blijkt geeft van de redenen waarom zij genomen is.

Dit onderdeel van het eerste middel is gegrond. De bestreden beslissing schendt de materiële motiveringsplicht.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het eerste middel en van het tweede en derde middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

2.7 In het belang van de goede rechtsbedeling is het aangewezen het bevel om het grondgebied te verlaten, de tweede bestreden beslissing, samen met de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de eerste bestreden beslissing, beiden aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 mei 2009, wegens verknochtheid te

vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd worden de beslissingen van de gemachtigde van de minister van 20 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 mei 2009.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS